

РЕШЕНИЕ

№ 2926

гр. София, 29.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Елка Атанасова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **1800** по описа за **2022** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Застрахователно дружество [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано заедно от изпълнителните директори С. П. и К. К., чрез адв.М. Г., против Решение от 24.01.2022г., постановено по НАХД № 7462/2020г. по описа на Софийския районен съд, наказателно отделение, 103 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-251/22.05.2021г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор". Наведени са доводи за незаконосъобразност на решението, поради неправилно тълкуване на материалния закон – неправилна квалификация на нарушението, с доводи, че е приложима нормата на чл. 496 и сл. от Кодекса за застраховането (КЗ), която урежда задължения на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите при предявена претенция, а не нормата на чл.108 от КЗ. Счита, че неправилно е наложена санкция за нарушение, извършено в условия на повторност. Изложени са аргументи за маловажност на административното нарушение, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като към момента на съставяне на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) застрахованият изцяло е получил

определеното му застрахователно обезщетение. Претендира се да бъде отменено решението на районния съд и постановено ново, с което да бъде отменено наказателното постановление. Алтернативно се поддържа искане за изменение на НП, като се преквалифицира наложената санкция от такава по чл.644, ал.2 от КЗ на такава по чл.644, ал.1, т.1 от КЗ и се наложи минималната законова санкция.

Ответникът Комисията за финансов надзор, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, изложени в депозираните по делото писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна, по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № Р-10-251/22.05.2020г., издадено от заместник- председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Застрахователен надзор", с което на основание чл. 644, ал. 2, предл. 2 във връзка с, ал. 1, т. 2, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на Кодекса за застраховането (КЗ) на ЗД [фирма] е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2500 лева, за извършено административно нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ.

За да постанови оспореното решение, Софийският районен съд възприел за установена като безспорна фактическата обстановка на извършване на нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, посочена в Акта за установяване на административно нарушение и в НП № Р-10-251/22.05.2020г., извеждайки същата от писмените доказателства по делото и показанията на актосъставителя - св. Ш..

Според задължителните за касационната инстанция фактически установявания на СРС, ЗД [фирма] е с основен предмет на дейност – сключване на всички видове застраховки, вкл. и застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. М. С. П. сключила застраховка „Гражданска отговорност“ за автомобил марка "Х.", модел "Е." с рег. [рег.номер на МПС] , съгласно полица № BG/02/119001847179, с период на застрахователно покритие от 03.07.2019 г. до 02.07.2020 г. На 02.09.2019 г. настъпило застрахователно събитие, а именно ПТП между автомобила марка „Х.", модел "Е." с рег. [рег.номер на МПС] и автомобил марка "О.", модел "А." с ДК [рег.номер на МПС] , собственост и управляван от С. Г. И.. За настъпилото пътнотранспортно произшествие бил съставен Протокол за ПТП № 1738299/03.09.2019 г., съгласно отразеното, в който виновен за настъпилото ПТП е водачът на автомобила марка "Х."

На 03.09.2019 г. от С. Г. И. е заведена претенция, съгласно уведомление за щета по застраховка "Гражданска отговорност" на МПС пред ЗД [фирма] за изплащане на застрахователно обезщетение по повод настъпилото застрахователно събитие - пътнотранспортно произшествие, при което бил увреден притежавания от И. лек

автомобил марка "О.", модел "А." с ДК КН 1937 ВР и в ЗД [фирма] е заведена щета № [ЕГН] на основание договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, обективирана в застрахователна полица № ВГ/02/119001847179 на виновния водач.

На датата на завеждане на претенцията - 03.09.2019 г. пред застрахователното дружество ЗД [фирма] са представени от С. Г. И. всички доказателства, необходими за установяване на претенцията, по основание и размер, като на същата дата - 03.09.2019 г. и на 05.09.2019 г. са извършени огледи на увредения лек автомобил марка "О.", модел "А." с ДК [рег.номер на МПС] и са съставени документи - Опис на претенция.

След 05.09.2019 г. от увреденото лице С. Г. И. не са изисквани от застрахователното дружество [фирма] допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията по смисъла на чл. 106 от КЗ, както и изискуеми по силата на нормативен акт документи.

Предвид, че изтекли законоустановените срокове, в които дружеството следвало да се произнесе по застрахователната претенция на С. Г. И., от същата е подадена жалба в КФН, заведена с вх. № 91-02-1 от 02.01.2020 г. за забавено произнасяне по застрахователната претенция.

С оглед на постъпилата жалба от свид. В. Ш. - старши експерт в отдел "Правоприлагане" на КФН е извършена проверка по жалбата, като с писмо на КФН от 10.01.2020 г. от ЗД [фирма] са изисквани подробни писмени обяснения по случая, ведно със заверени преписи от всички документи по претенцията по щета № [ЕГН], като отговорът на застрахователното дружество, заедно с изискваните документи постъпил в КФН с писмо на 20.01.2020 г. След проверка на представените документи от застрахователното дружество свид. Ш. установил посочените по - горе обстоятелства, както и че след 05.09.2019 г. от С. Г. И. от страна на ЗД [фирма] не са изисквани други доказателства за установяване на основанието и размера на претенцията и че от тази дата за ЗД [фирма] е възникнало задължението в срок до 15 – работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106, а именно не по - късно от 30.09.2019 г. включително да определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано да откаже плащане, а застрахователното обезщетение от 1069.43 лв. е преведено по банковата сметка на И. на 17.01.2020 г.

С оглед на тези обстоятелства и като е прието от свид. В. Ш., че в срок до 30.09.2019 г. вкл. ЗД [фирма] не е изпълнило задълженията си по КЗ, на 04.02.2020 г. същият, в присъствието на М. С. и на А. Л., също от КФН, съставил против ЗД [фирма] акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-100/04.02.2020 г., в който описаните фактически констатации са квалифицирани като нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, като актът е връчен на упълномощен представител на дружеството и подписан от последния. Въз основа на така съставения акт и от И. И. Христова, Заместник - председател на КФН, ръководещ управление "Застрахователен надзор" е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на „ЗД [фирма] е наложена "имуществена санкция" в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лева.

Във връзка с това и като е приел, че застрахователят е следвало да се произнесе, като определи и изплати размера на обезщетение или застрахователна сума, или мотивирано да откаже плащане, съответно не по-късно от 30.09.2019г. за заведената застрахователна претенция, Софийският районен съд правилно е извел изводи, че е допуснато нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ, а именно, че застрахователят не се е

произнесъл окончателно по предявената застрахователна претенция по застраховка "Гражданска отговорност" или с определяне и изплащане на размера на обезщетението, или с мотивиран отказ за плащане в законоустановения срок. Приел е, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на административно производствените правила. Мотивирал е, че дружеството е санкционирано многократно за поредица подобни нарушения, с влезли в сила наказателни постановления, поради което законосъобразно е наложено наказанието по чл. 644, ал. 2 предл. 2, вр. с, ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на КЗ за повторно извършено нарушение.

Касационната инстанция намира решението на Софийския районен съд за правилно, по следните съображения:

Съдебното следствие в хода на първоинстанционното производство е проведено обективно, всестранно и пълно. По делото не са събрани доказателства, които да оборват установената в наказателното постановление фактическа обстановка. Такива не са представени и в касационното производство.

Настоящият касационен състав напълно споделя мотивите на районния съд, че издаденият АУАН и наказателно постановление са съставени съобразно нормите на ЗАНН.

Въззивният съд мотивирано е приел, че от събраните по делото доказателства безспорно застрахователното дружество е осъществило от обективна страна административно нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Нарушението на чл. 108, ал. 1 от КЗ е формално, като за съставомерността на същото не се изисква да са настъпили вреди. Изпълнителното деяние на административното нарушение по чл. 108, ал. 1 от КЗ може да бъде осъществено само чрез бездействие - непредприемане от страна на застрахователя на предписаното поведение по чл. 108, ал. 1 от КЗ. В случая дружеството е следвало да се произнесе до 30.09.2019г., т.е. в срок до 14 работни дни, считано от 05.09.2019г. - датата, на която са представени всички доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията й. По делото не е спорно, че застрахователното дружество се е произнесло извън този срок, като периода на закъснението в произнасянето (3 месеца и 17 дни), при конкретната хипотеза е обстоятелство, което не може да обоснове приложението на чл. 28 от ЗАНН. В тази връзка са неоснователни доводите на касатора за наличие на маловажен случай на нарушение. След влизане в сила на измененията на ЗАНН-ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г, критерият за преценка на маловажността на случая вече е изцяло нормативен. Прилагат се критериите за маловажно нарушение, визирани в специалното административно законодателство, а ако такива не са налице-критериите, заложили в новосъздадената легална дефиниция за маловажен случай по §1, т.4 от ДР на ЗАНН, съгласно която "Маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид.

Гореописаното нарушение не се характеризира с никоя от изброените хипотези и не представлява маловажен случай, поради което не следва да се прилага разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. В настоящия случай, предвид обстоятелството, че нарушението по

чл. 108, ал. 1 от КЗ е формално, се явяват ирелевантни съображенията на касатора за липсата на настъпили вредни последици, поради факта, че законодателят не е предвидил в състава на нарушението настъпването на такива.

При преценка характера на извършеното нарушение и неговите обективни проявления настоящият касационен състав не може да приеме, че в случая се касае за по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид. Неизпълнението на задълженията по КЗ, касае значими обществени отношения, за неспазването на задълженията по които, законодателят е предвидил санкциониране с имуществена санкция, съгласно санкционната разпоредба на чл. 644 от КЗ. В действителност този вид нарушения са формални, поради което, предвид извършеното нарушение в условията на повторност, този факт не е достатъчен, за да обуслови приложението на чл. 28 от ЗАНН.

Съдът намира за правилна квалификацията на нарушението. Разпоредбата на чл.108 ал.1 от КЗ определя срок за произнасяне на застрахователя по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква "А" от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106. В Приложение 1, раздел II буква А т.10 е посочена застраховка „Гражданска отговорност“, свързана с притежаването и използването на моторно превозно средство, което определя приложимостта на разпоредбата по чл.108 ал.1 от КЗ. Срока по чл.486 ал.1 от КЗ е приложим единствено в хипотезата на чл.108 ал.3 от КЗ, а именно В случаите по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, когато не са представени всички доказателства по чл. 106.

С оглед изложеното касационната жалба се явява неоснователна, което налага отхвърлянето ѝ и оставяне в сила на решението на Софийския районен съд.

Пред касационната инстанция своевременно са заявена разноски за юрисконсултско възнаграждение от процесуалния представител на ответника по касация. При този изход на спора разноски следва да бъдат присъдени на КФН за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 24.01.2022г., постановено по НАХД № 7462/2020г. по описа на Софийския районен съд, наказателно отделение, 103 състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

